

Élménybeszámoló a bulgáriai nyári szakmai gyakorlatról

Nagy örömmel töltött el, amikor megtudtam, hogy beválogattak az Erasmus+ programba, még hozzá Bulgáriába. Már a tavalyi tanévben nagyon vártam, hiszen előre tudtam, hogy jelentkezni szeretnék, minél előbb. Amennyire örültem, annyira féltem is, hiszen még sohasem voltam ennyi időre távol az otthonomtól, a családomtól, és a barátaimtól.

Repülővel utaztunk, ami az egyik legnagyobb félelmem volt, hiszen még nem repültem. Már az ideérkezésünkkel magával ragadott a hely szépsége, izgatottan vártam a munkát. Az első két hetemet a recepción töltöttem, amire nagyon kíváncsi voltam, hiszen eddig úgy gondoltam, a turisztika nem nekem való. Ám már az első munkanapomon kiderült, hogy nem is áll messze tőlem ez a szakma, napról napra jobban belejöttem, és rájöttem, hogy szívesen csinálnám ezt később is. Számos, már a tanórákon megtanult dolgot alkalmazhattam a gyakorlatban. Javult a kiejtésem, hiszen rengeteg német vendég jött hozzánk, akikkel tudtam beszélgetni. Ezen kívül annak ellenére, hogy sohasem tanultam angolt, szerintem nagyon sok minden ragadt rám, hiszen ha beszélnek hozzám, megértem, és meg tudom magam értetni, ami hatalmas sikerélménnyel tölt el. A recepció kollégákkal jól összebarátkoztam, ők nagyon sokat segítettek nekem. A második héttől kezdve az étteremben dolgoztam, ami egy kicsit más volt a recepcióhoz képest. Sokkal nagyobb pörgést igényelt a munka, de ezt is nagyon élveztem, és itt is el tudom magamat képzelni a jövőben. Nagyon jól éreztem magam mindkét munkahelyemen, jó tapasztalattal fogok hazaérkezni.

A Bulgáriában töltött négy hét alatt a hétvégéink nagyon színesen teltek, hiszen minden szombaton kirándultunk. Az első szombaton Neszebarba, Bulgária egyik legrégebbi városába látogattunk el. A második utunk a Veleka folyóra vezetett, hiszen egy hajókiránduláson vettünk részt. Ez is újdonság volt nekem. A harmadik szombaton Szozopolba mentünk, ahol templomokat, múzeumokat és a várost tekintettük meg.

Már a megérkezésünkkel beleszerettem a tengerbe, hiszen még sosem láttam, sosem fürödtem benne. Nagyon jó volt, mikor a társaimmal és kísérőtanárainkkal együtt mentünk le a partra, beszélgettünk, jobban megismertük egymást. Szerintem igazi csapatá kovácsolódtunk az itt töltött idő alatt.

Nagyon sokat komolyodtam az itt töltött egy hónap alatt, hiszen számos dologban magamra voltam utalva. Be kellett osztanom a pénzem, mosnom kellett magamra. Eleinte úgy gondoltam nem fog menni olyan könnyen minden önállóan, de hamar megszoktam, hogy egyedül kell helytállnom.

Ezt az egy hónapot nagyon élveztem, és biztos vagyok benne, hogy a jövőben is hasznát fogom venni az itt tanult és tapasztalt dolgoknak.

2018. augusztus 7.

Oláh Liliána

10. B osztályos tanuló